

Prof. dr hab. Małgorzata Ratajczak
Akademia Muzyczna
im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie

Kraków 28.12. 2024 r.

Recenzja Pracy Doktorskiej
mgr Xiaomin Wang

ZLECENIODAWCA RECENZJI

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.).

DOTYCZY

Pisma Przewodniczącego Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina prof. dra hab. Roberta Cieśli, informującego o powierzeniu mi funkcji recenzenta pracy doktorskiej pani mgr Xiaomin Wang w dyscyplinie artystycznej – sztuki muzyczne.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska pani mgr Xiaomin Wang pod tytułem *Mezzosopranowe partie koloraturowe w analizie porównawczej na podstawie partii Sesto w operze „Juliusz Cezar” G. F. Haendla i partii Rozyny w operze „Cyrukil sewilski” G. Rossiniego. Analiza uwzględniająca aspekty wykonawcze i historyczne rozwoju głosu mezzosopranowego*, składa się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku CD oraz jego opisu. Dzieło artystyczne

obejmuje nagranie pięciu arii Sesto z opery *Juliusz Cezar* G. F. Haendla z towarzyszeniem klawesynu oraz fragmentów partii Rozyny z opery *Cyrulik sewilski* G. Rossiniego tj. aria Rozyny z I aktu opery *Una voce poco fa*, duet Rozyny i Figara z I aktu opery *Dunque io son... tu non m'inganni?* oraz tercet Rozyny, Figara i Hrabiego z II aktu *Ah! qual colpo inaspettato* – z towarzyszeniem fortepianu. Płyta została nagrana w sali Filharmonii Narodowej w Warszawie w styczniu 2023 roku. Oprócz arii i duetów śpiewanych przez autorkę, w nagraniu wzięli również udział Tomasz Rak - baryton, Zbigniew Malak - tenor, Krzysztof Garstka - klawesyn oraz Beata Szebesczyk - fortepian.

Praca doktorska przedstawiona do oceny składa się ze wstępu, trzech bardzo ciekawie rozbudowanych rozdziałów, podsumowania i niezwykle obszernej bibliografii na którą składają się monografie, źródła internetowe, słowniki, przewodnik operowy, encyklopedie muzyczne oraz wiele czasopism muzycznych. Po zapoznaniu się z treścią opisową dzieła, zdecydowanie mogę stwierdzić, że poza drobnymi literówkami, pod względem redakcyjnym jest to bardzo dobra praca. Porusza ona takie kwestie jak przejęcie repertuaru kastratów przez mezzosoprany, rozwój mezzosopranu koloraturowego, a także zgłębia różnorodne aspekty wykonawcze i historyczne, które kształtowały ten niezwykle ważny dla muzyki operowej głos. Struktura pracy jest bardzo dobra, a teza zawarta w temacie znajduje rozwinięcie i uzasadnienie w wywodzie i analizach przedstawionych przez Doktorantkę. Rozdział pierwszy, to *Noty biograficzne obu kompozytorów*, obejmuje przywołanie podstawowej faktografii z biografii Rossiniego i Händla. Rozdział drugi zatytułowany *Tło powstania i przedstawienie obu oper*, to szczegółowe omówienie oper *Juliusz Cezar* Händla i *Cyrulik sewilski* Rossiniego. Autorka zawarła w nim streszczenie obu oper, opis poszczególnych scen, tło historyczne ich powstania, poruszyła również związane z nimi kwestie techniczne, a także najsłynniejsze wykonania tych dzieł. Trzeci – główny rozdział pracy to *Analiza tekstowo-muzyczna utworów na płycie CD*, to główny i najważniejszy, obejmujący analizę wybranych i nagranych na załączonej płycie CD utworów, w tym genezę ich powstania oraz analizę wykonawczą. Rozdział ten niezwykle bogaty, przejrzysty, posiada wiele ilustracji, tabel, porównań, wykresów, przykładów nutowych, wszystko to pokazuje nam z jaką starannością Autorka podeszła do tej pracy. Jak wspomniałam wcześniej jest to najbardziej rozbudowany rozdział, stanowiący sedno

pracy. Wszystkie analizy dokonane są w sposób bardzo profesjonalny, poparte wieloma przykładami nutowymi, przedstawione fragmenty pokazują trudne miejsca technicznie, jak należy do nich podejść, jak rozdysponować oddech, jak je zaśpiewać, jest to zrobione bardzo przejrzysto, a cała analiza dokonana jest w sposób absolutnie doskonały. Poprzez porównanie fragmentów opery Händla i analizę historycznych wydarzeń po zakończeniu ery kastratów w operze, Doktorantka w znakomity sposób pokazuje, jak mezzosopran zyskał na znaczeniu pod wpływem estetyki romantyzmu, prowadząc do tego, co zostało nazwane „złotym wiekiem”, w czasach twórczości Rossiniego. W swojej pracy Opisała, jak rozwijał się mezzosopran - dzieła operowe Händla stworzyły doskonałe pole do rozwoju tego wyjątkowego głosu, którego postaci były wcześniej grane przez kastratów, później stopniowo zastępowanych przez śpiewaczki mezzosopranowe, a Rossini odegrał kluczową rolę w tym procesie transformacji. Prace czyta się doskonale!!! Ogromna ilość przypisów stanowi o wyjątkowym opisie dzieła artystycznego.

Z ogromną przyjemnością wysłuchałam dzieła artystycznego dołączonego do pracy. Doktorantka dysponuje bardzo ciekawym, nasyconym mezzosopranem, wyrównanym na całym odcinku skali, wielką kulturą i wrażliwością, doskonale brzmi zarówno w ariach barokowych jak również i operze Rossiniego. Piękne legato, doskonała koloratura, (..może troszeczkę bym się „przyczepiła” do ostatniej arii Sesto, że za bardzo romantycznie...), ale to naprawdę drobiazg nie mający zupełnie wpływu na moją ocenę. Chyba najbardziej przypadło mi do gustu wykonanie arii Rozyny, doskonała dramaturgia, a zarazem lekkość śpiewu, połączone pięknie rejestry, znakomicie brzmiące dolne i górne tony, doskonała koloratura i bardzo ciekawa interpretacja, to wszystko składa się na moją bardzo wysoką ocenę śpiewaczki. Świadomość muzyczna, znakomita intonacja, ukazują nam wspaniałą artystkę – śpiewaczkę, która z ogromną kulturą wykonuje wszystkie utwory, a wyważona interpretacja oddaje różnorodny charakter nagranych arii, duetu i tercetu. Nie sposób tu nie wspomnieć również o doskonałych partnerach towarzyszących Doktorantce. Znakomity Tomasz Rak jako Figaro oraz Zbigniew Malak jako Hrabia Almaviva. W przedstawionych utworach słowo i uzupełniająca je muzyka, odgrywają istotną rolę, są znaczącym nośnikiem emocji. Artystka kładzie ogromny nacisk na prawidłowy oddech jako podstawowy element pięknego śpiewu i doskonale go używa.

KONKLUZJA

Omówienie roli mezzosopranu w twórczości Händla i Rossiniego opiera się na bibliografii, co dodaje pracy wartości teoretycznej i praktycznej, pomagając zrozumieć rozwój mezzosopranu na przestrzeni lat. Autorka ma nadzieję, że Jej praca, której znaczenie przedstawiła w sposób znakomity, będzie stanowiła punkt odniesienia dla przyszłych badań dotyczących śpiewu i dydaktyki, skoncentrowanych na głosie mezzosopranowym.

Praca doktorska pani mgr Xiaomin Wang pod tytułem *Mezzosopranowe partie koloraturowe w analizie porównawczej na podstawie partii Sesto w operze „Juliusz Cezar” G. F. Haendla i partii Rozyny w operze „Cyrulik sewilski” G. Rossiniego. Analiza uwzględniająca aspekty wykonawcze i historyczne rozwoju głosu mezzosopranowego*, składająca się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku CD oraz jego opisu w postaci rozprawy pisemnej, wnosi interesujący wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny artystycznej jak i całej dziedziny sztuk muzycznych, a co za tym idzie oceniam ją pozytywnie. Pani mgr Xie Manyun rozwiązała założone zagadnienie artystyczne i spełniła tym samym wymagania ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.)

Prof. dr hab. Małgorzata Ratajczak

